

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1866/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.316/2025/2. számú végzésével, valamint a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] A dr. Csitos Eszter ügyvéd által képviselt indítványozók alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] 1.1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Pfv.I.20.316/2025/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.633.431/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Az indítványozók továbbá – az Abtv. 26. §-a alapján – a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: Elszámolási törvény) 37. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alkotmánybíróságtól.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság által megállapított tényállása szerint az I. rendű felperes mint adós és a II. rendű felperes mint készfizető kezes (továbbiakban: indítványozók) 2007. augusztus 30. napján célhoz nem kötött, ingatlant terhelő önálló zálogjog fedezete mellett nyújtandó deviza alapú kölcsönszerződést, valamint zálogszerződést kötöttek az I. rendű alperessel. A szerződés tartalma szerint 54 180 svájci frank

kölcsönt vettek fel, éves 4,49 % ügyleti kamattal. A kölcsönszerződésről közjegyzői okirat került kiállításra. A szerződés 11.7. pontja értelmében amennyiben a kölcsön készfizető kezességgel is biztosított, akkor a kezes elismeri, hogy a banktól azt az előzetest felvilágosítást, amely szerint deviza alapú kölcsön vonatkozásában árfolyamkockázata keletkezett, megértette és az adós kijelenti, hogy ezen információk ismeretében is igénybe veszi a kölcsönt a szerződésben foglaltak szerint.

- [4] Az indítványozók szerződésszegésére (késelelem) tekintettel az I. rendű alperes 2012. szeptember 27-én a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, amelyről a felperesek 2012. október 5-én értesültek. Engedményezés következtében az indítványozókkal szemben a II. rendű alperes mint engedményes kérelmére 2016. szeptember 28-án végrehajtási záradék került kiállításra. Ezt követően az indítványozók szerződés érvénytelensége iránt keresetet terjesztettek elő. Keresetükben a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását és jogkövetkezményként annak érvényessé nyilvánítását kérték akként, hogy az árfolyamkockázat viselésének kötelezettségét előíró feltétel mellőzésével a felperesek tartozása 2023. március 17-én 5 363 516 forint. A II. rendű alperest ennek tűrésére kérték kötelezni. Az I. rendű alperes ellenkérelmében elévülési kifogást terjesztett elő – amihez a II. rendű alperes csatlakozott – miszerint a szerződés érvényessé nyilvánítása mint jogkövetkezmény kötelmi igénynek minősül, amelyre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) elévülésre vonatkozó szabályai az irányadóak. Hivatkozott ezen felül a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) 1. § (6) bekezdésére is. Álláspontjuk szerint az elévülési idő a keresetlevél benyújtását megelőzően 2017. október 6-án eltelt a régi Ptk. 324. § (1) bekezdés alapján.
- [5] A perben első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 43.P.86.126/2023/24. számú ítéletével az indítványozók keresetét elutasította. Az elsőfokú ítélet szerint az indítványozóknak a szerződés érvényessé nyilvánítása iránti igénye 2017. október 5. napján elévült, mivel az elévülési idő eltelt anélkül, hogy ezen igényüket az elévülést megszakító módon érvényesítették volna. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt a kereseti kérelmet, amely szerint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelennek minősült
- [6] 1.3. Az indítványozók fellebbezése nyomán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 43.Pf.633.431/2024/6. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy elsőként az elévülés kérdésében kell állást foglalnia [figyelemmel arra, hogy az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető, az ilyen keresetet a bíróság nem bírálja el (Kúria Gfv.30.382/2023/3.)]. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság eljárása szabályszerű volt, a tényállást

helyesen állapította meg, és helyes volt az a jogkövetkeztetés miszerint a kereset elévült követelés érvényesítésére irányult, ezért elutasítandó.

- [7] 1.4. Ezt követően az indítványozók a perben első fokon eljáró bíróság útján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Abtv. 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.633.431/2024/6. számú jogerős ítéletével szemben. Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók a támadott jogerős ítélet kapcsán az Alaptörvény I. cikke, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkoztak.
- [8] Az indítványozók ugyanakkor a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztettek, aminek elbírálása a Kúria előtt folyamatban volt. A felülvizsgálati eljárásra tekintettel a jogerős döntéssel szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz a törvényben foglalt feltételeknek nem felt meg. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Abtv. 55. § (5) bekezdése és az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a IV/1139/2025. sz. ügyben 2025. május 12-én visszautasította.
- [9] 1.5. A Kúria 2025. április 2-án kelt, Pfv.I.20.316/2025/2. számú végzésével az indítványozók felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasította; a Kúria végzését az indítványozók perbeli jogi képviselője 2025. április 30. napján vette át elektronikusan. A Kúria döntésében rögzítette, hogy az indítványozók a felülvizsgálat engedélyezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérték, mely rendelkezés két engedélyezési okot tartalmaz, s a két engedélyezési ok kizárja egymást. Miután a Kúria megítélése szerint a kért engedélyezési ok egyértelmű megjelölésének hiánya önmagában kizárta a kérelem érdemi elbírálásának a lehetőségét, az indítványozók kérelmét a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján visszautasította.
- [10] 1.6. Ezt követően terjesztették elő az indítványozók jelen alkotmányjogi panaszukat a Kúria végzésével, illetve azon keresztül a jogerős ítélettel szemben.
- [11] Az indítványozók felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasító kúriai végzés kapcsán az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkoztak. Indítványukban a Pp. 410. § (2) bekezdés a) pontja Kúria általi – az Alaptörvény 28. cikkét sértő – értelmezését kifogásolták. Állításuk szerint a Pp. ezen rendelkezése nem vagylagos lehetőséget biztosít, vagyis szerintük nem zárja ki, hogy a felülvizsgálat engedélyezési iránti kérelem együttesen, a joggyakorlat továbbfejlesztése, illetve egységesítése érdekében is benyújtható legyen. Az indítványozók szerint a Pp. rendelkezésének kúriai értelmezése olyan önkényes mérlegelésen alapul, ami a tisztességes eljárás korlátja.
- [12] A jogerős ítélet kapcsán az indítványozók azt a bírói jogértelmezést sérelmezték, miszerint „az elévülést kell elsődlegesen vizsgálni elévülési kifogás esetén,” jöllehet az indítványozók szerint „elsődlegesen az elévülési kifogás előterjesztésének jogalapját kell vizsgálni”. Hivatkoztak arra, hogy: „Egy köztudottan érvénytelen szerződés

ellenére – ami okán érvénytelen szerződésre jogot alapítani nem lehet – állami kényszer alatt (bíróági végrehajtás) indítványozók teljes tulajdona, vagyona végrehajtás alatt áll.” Ennek kapcsán tulajdonhoz való joguk sérelmét állították azért, mert a másodfokú bíróság nem állapította meg szerződés érvénytelenségét, hanem az alperesi kérelem alapján az elszámolási igény elévülését vizsgálta és erre tekintettel mellőzte a szerződés érvénytelenségének megállapítását. Szerintük „a tulajdon alkotmányos védelme körébe tartozik a szerződés érvénytelenségének megállapítása is”, így ennek elmaradását az alkotmányos tulajdon védelmének sérelmének vélték. Az indítványozók a korábbi, illetve ez utóbbi alkotmányjogi panaszukban is azonos indokok alapján állították a tulajdonhoz való joguk sérelmét a jogerős ítélet kapcsán.

- [13] Az indítványozók a jogerős ítélettel kapcsolatban hivatkoztak arra is, hogy nem érvényesült a jogorvoslathoz való joguk, s ezért az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét állították. Kifogásolták, hogy a bíróságok „egy korábbi, Kúria által meghozott döntésre hivatkozással ítéleznek, kizárva az egyedi elbírálás és esetlegesen eltérő tény-, és jogállítás lehetőségének vizsgálatát.”
- [14] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a fentiekén túlmenően az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Elszámolási törvény 37. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joguk sérelmére hivatkozással. Szerintük az Elszámolási törvény „37. § (1) bekezdése nem tartható, a tisztességtelen feltételeket alkalmazó pénzintézeteknek viselniük kell a kamat és költségek nélküli jogkövetkezmény alkalmazhatóságát, azaz az eredeti állapot helyreállításának lehetőségét.” Az Elszámolási törvény sérelmezett 37. § (1) bekezdésének alkalmazására a jogerős ítéletben került sor.
- [15] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdés alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdés értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve a 26. § (1) bekezdés szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [16] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bíróági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi

panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük fennáll.

- [17] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmüket visszautasító kúriai végzést, valamint a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.633.431/2024/6. számú ítéletét is támadták. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2025. április 30-án vette át, mely időponthoz képest az alkotmányjogi panasz [figyelemmel az Alkotmánybíróság IV/1139-2/2025. számú egyesbírói végzésére és az Ügyrend 32. § (4) bekezdésére] a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.633.431/2024/6. számú jogerős ítéletével szemben is határidőben, 2025. június 30-án került előterjesztésre.
- [18] 2.3. Az indítványozók jogi képviselője eljárási jogosultságát az indítványhoz csatolt meghatalmazással megfelelően igazolta, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (6) bekezdése szerinti előírásnak megfelel.
- [19] 2.4. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítvány kötelező tartalmi elemeit az (1a) és (1b) bekezdés tartalmazza. Jelen panasz nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében meghatározott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont] „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]–[19]}.
- [20] A jelen indítvány ezeknek a követelménynek nem tesz eleget. Az indítványozók ugyanis összefüggő alkotmányossági érvelést tartalmazó egyértelmű indokolást nem adtak elő azt érintően, hogy miért tartják a Kúria támadott végzését alaptörvény-

ellenesnek, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek. Indítványukban a Pp. 410. § (2) bekezdés a) pontja Kúria általi értelmezését vitatták, de beadványuk alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a Kúria végzése miért sérti az Alaptörvényben biztosított azon jogukat, hogy törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson bírálja el a perben érvényesített jogaikat és kötelezettségeiket. Az indítványozók összefüggő alkotmányossági érvelést tartalmazó egyértelmű indokolást nem adtak elő azt érintően sem, hogy miért tartják a jogerős ítéletet az Alaptörvény általuk felhívott, az alkotmányos tulajdonvédelmet, illetve a jogorvoslathoz való jogot biztosító rendelkezéseibe ütközőnek. A jogerős ítélet kapcsán lényegében csak azt kifogásolták, hogy elévülési kifogás esetén a bíróság miért az elévülést vizsgálta elsődlegesen, valamint azt, hogy a másodfokú bíróság korábbi kúriai döntésekre hivatkozott az ítéletében. Nem adtak elő továbbá összefüggő alkotmányossági érvelést tartalmazó egyértelmű indokolást azzal kapcsolatban sem, hogy az Elszámolási törvény 37. § (1) bekezdését miért tartják alaptörvény-ellenesnek, ennek kapcsán a tisztességes és nyilvános bírósági tárgyaláshoz való joguk sérelmére a szerintük „tisztességtelen feltételeket alkalmazó pénzügyintézetek” kapcsán hivatkoztak.

[21] A fentiek alapján megállapítható, hogy az indítványozók az Alaptörvény indítványban említett rendelkezései sérelmét anélkül állították, hogy az egyes alaptörvényi cikkek sérelmének bekövetkezését megalapozó és érdemben összefüggő indoklást terjesztettek volna elő. Így az indítványozók által megjelölt alaptörvényi rendelkezésekre való hivatkozással, de alkotmányjogilag értékelhető indoklás hiányában az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének nem tett eleget, érdemben nem volt vizsgálható.

[22] 3. A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az indítvány hiányosságai folytán azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdésének megfelelően eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró